

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ Γ ΛΥΚΕΙΟΥ

Κυριακή 23 Ιανουαρίου 2011

A. Ο συγγραφέας αναλύει το φαινόμενο της αστυφιλίας στην Ελλάδα. Παρουσιάζει τις φάσεις της και τα αίτια· αρχικά, λόγος ήταν η πενία των αγροτών στα τέλη 19^{ου} αιώνα, μετά το 1945 η επιδίωξη της προστασίας απ' τον εμφύλιο και έπειτα το καλύτερο επίπεδο εργασίας και ζωής. Αργότερα ως σήμερα, οι νέοι επιλέγουν τη φυγή στην πόλη και τα χωριά παρακμάζουν με διαμένοντες τους ηλικιωμένους, παρότι το αστικό εισόδημα δεν υπερέχει πλέον του αγροτικού. Αναδεικνύει τα πολυεπίπεδα προβλήματα της αστυφιλίας σε οικονομικό και επαγγελματικό επίπεδο με υπερβολικό αριθμό εργαζομένων στις πόλεις έναντι έλλειψης εργαζομένων στην ύπαιθρο, γι' αυτό και προτείνει ως λύση τη δημιουργία αγροτουπόλεων, που θα ευνοήσουν την επιστροφή αστικού πληθυσμού που επιβιώνει δυσχερώς. Στις πόλεις, κυριαρχεί η εργασιακή αβεβαιότητα και το άγχος ωθεί σε φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας. Μέσω παραδειγμάτων καταδεικνύει την πολυεπίπεδη ανεπάρκεια των ελληνικών πόλεων και την αδυναμία υποδοχής νέου πληθυσμού, θεωρώντας ότι η μελλοντική αντίδραση δεν θα αποτελεί λύση όταν το πρόβλημα οξυνθεί.

B1. Είναι γεγονός ότι η ζωή στην πόλη προσφέρει εργασιακές ευκαιρίες, όμως δεν υπάρχει η βεβαιότητα μιας σταθερής επαγγελματικής πορείας και κατ' επέκταση τρόπου ζωής, αφού οι ανθρώπινες σχέσεις δεν δομούνται βάσει συναισθηματικών σχέσεων. Η ανωνυμία στο πλήθος και οι ρυθμοί ζωής καθορίζουν την εργασιακή αβεβαιότητα, επομένως ο αστός ζει με άγχος για την επόμενη μέρα. Η υπαλληλική σχέση εργασίας με παροχή υπηρεσιών καθορίζει την αβεβαιότητα, αφού ο εργαζόμενος δεν παράγει προϊόντα και δεν μπορεί να λειτουργήσει αυτόματα, όπως ένας γεωργός. Έτσι, ο ατομικισμός και η περιστασιακή επαγγελματική σχέση οδηγούν σε αντικοινωνικότητα που εκφράζεται με προσβολή της προσωπικότητας των συνανθρώπων ως και ψυχοπνευματική επιβάρυνση του εργαζομένου και καταφυγή στη βία, στα ναρκωτικά, στην εγκληματικότητα.

B2.α. Η παράγραφος αναπτύσσεται με συνδυασμό μεθόδων. Στην πρώτη περίοδο αίτιο - αποτέλεσμα (αίτιο: Η συγκέντρωση...άγχους ⇒ αποτέλεσμα: προκαλεί...μαζική κλίμακα). Αίτιο - αποτέλεσμα υπάρχει και στο χωρίο (αίτιο: τα ραγδαία αυξανόμενα αστικά κέντρα...αναπτύχθηκαν αναρχικά και χωρίς κανένα σχέδιο ⇒ αποτέλεσμα: δεν είναι ακριβώς γι' αυτό σε θέση να δεχτούν το συντριπτικό βάρος...στο σύνολο της χώρας). Περιέχεται η

μέθοδος των παραδειγμάτων (προβλήματα ανθρώπινου περιβάλλοντος...αποχέτευσης) και η αιτιολόγηση (γιατί δεν θα μπορούμε να κάνουμε αλλιώς).

β. Ο τρόπος πειθούς είναι η λογική, αφού χρησιμοποιεί τεκμήρια γενικής αλήθειας στην πρώτη περίοδο και παραδείγματα τα οποία συντελούνται στο σύγχρονο νεοελληνικό αστικό περιβάλλον. Μάλιστα, παρατηρούμε και τη χρήση συγκινησιακής γλώσσας (ευκαιριακότητα, αστάθεια, αβεβαιότητα, άγχος, πίεση ασφυκτική, θα είναι πολύ αργά) η οποία παραπέμπει στην επίκληση στο συναίσθημα του δέκτη.

B3.

ενισχύθηκε = ενδυναμώθηκε

αποτέλεσμα = συνέπεια

επισημανθεί = τονιστεί

κατάτμηση = διαχωρισμός

δυσχέρειες = δυσκολίες

B4.

αρχικά = χρονική σχέση

Ωστόσο = Αντίθεση

και = προσθήκη, έμφαση

Συγκεκριμένα = επεξήγηση

Επομένως = Συμπέρασμα

Γ. ΕΚΘΕΣΗ:

Επικοινωνιακό πλαίσιο: άρθρο, επιβάλλεται τίτλος (με σχόλιο) που προβάλλει τη θέση του γράφοντος.

Ζητούμενα:

- 1) Τα προβλήματα στις σύγχρονες ελληνικές πόλεις που συνιστούν κακή ποιότητα ζωής.
- 2) Προτάσεις αναβάθμισης της ποιότητας ζωής.

Τίτλος: Αστική ζωή...χωρίς ποιότητα!

Πρόλογος: Αναφορά στο φαινόμενο αστυφιλίας και την προσδοκία βελτίωσης της ζωής απ' την εσωτερική μετανάστευση των κατοίκων της υπαίθρου. Όμως, η πραγματικότητα διέψευσε την αναμονή αυτή.

Ζητούμενο 1: Προβλήματα πόλεων που οδηγούν σε κακή ποιότητα ζωής.

- 1) Μόλυνση ατμόσφαιρας.
- 2) Ρυθμοί ζωής ταχείς χωρίς απόλαυση δυνατοτήτων που προσφέρει η πόλη.
- 3) Υψηλό κόστος διαβίωσης.
- 4) Έλλειψη φυσικού περιβάλλοντος λόγω άναρχης δόμησης.
- 5) Ανωνυμία και απουσία γνήσιων διαπροσωπικών σχέσεων.

- 6) Εργασιακή αβεβαιότητα λόγω υπερκορεσμού των επαγγελματιών.
- 7) Βία, εγκληματικότητα που προκαλούν ανασφάλεια, φόβο και καθιστούν την απομόνωση λύση.
- 8) Ψυχική μοναξιά λόγω του ανταγωνιστικού περιβάλλοντος και της ατομιστικής τάσης.
- 9) Έλλειψη υποδομών (πεζοδρόμια, δρόμοι, πάρκα, αποχέτευση).
- 10) Συνωστισμός στα μέσα μεταφοράς και απώλεια χρόνου στις διανυόμενες αποστάσεις.
- 11) Αισθητική κακή λόγω του γκρίζου των πόλεων και των προσώπων.
- 12) Διατροφή εξαρτώμενη από τα βιομηχανοποιημένα προϊόντα.

Ζητούμενο 2: Προτάσεις αναβάθμισης

- 1) Δημιουργία υποδομών απ' την Πολιτεία με τη συμβολή οργανώσεων πολιτών (δεντροφύτευση, κατασκευή πάρκων, πεζοδρόμων).
- 2) Αστυνόμευση για αντιμετώπιση της βίας και φαινομένων παθογένειας.
- 3) Αυτενέργεια των πολιτών με καλλιέργεια λαχανικών σε κήπους για βελτίωση της διατροφικής ποιότητας.
- 4) Επιλογή ακόρεστων επαγγελματικών κλάδων, ώστε η αβεβαιότητα και η ανεργία να αποφευχθεί.
- 5) Δραστηριοποίηση πολιτών για να δοθεί χρώμα στην πόλη (ζωγραφική, γλυπτική, συμμετοχή σε ανακατασκευή - αναμόρφωση κτηρίων).
- 6) Επιδίωξη ουσιαστικών διαπροσωπικών σχέσεων με απαλλαγή από τον υλισμό, την ιδιοτέλεια.
- 7) Επαναπροσδιορισμός των αξιών και ιεράρχηση των αληθινών αναγκών.
- 8) Κατανομή του χρόνου, τέτοια, ώστε να υπάρχει ελεύθερος χρόνος για κάλυψη προσωπικών ψυχοπνευματικών αναγκών.
- 9) Αποκέντρωση με επιστροφή στον τόπο καταγωγής και κίνητρο εργασιακό - οικονομικό.